

"ภาษารัก"...ทำได้แต่ (บางคน) ไม่ทำ!!

นำเสนอเมื่อ : 19 ธ.ค. 2552

การที่คนสองคนมีความรักและความรู้สึกที่ดีต่อกันนั้น บางคนเชื่อว่า "การกระทำสำคัญมากกว่าคำพูด" ในขณะที่หลายคน โดยเฉพาะผู้หญิงกลับมองว่า บางครั้งก็อยากได้ยินจากปากบาง

หากเอ่ยถึง "ภาษารัก" ภาษาที่นำไปสู่ความเข้าใจ ความอบอุ่นระหว่างคนสองคนไปจนถึงทุกคนในครอบครัวนั้น อาจจำแนกภาษารักได้ถึง 9 ภาษาด้วยกัน ซึ่งเป็นระบบการสื่อสารสัมพันธ์ของคนทั้งสองให้ตรงตามจริงและตามวัตถุประสงค์มุ่งหวัง เป็นภาษาที่ต้องรู้ เข้าใจ ผูกใจให้ดี ไซให้เป็นและบริหารให้เกิดประโยชน์

ทั้งนี้ คนสองคนจะเข้าใจและทำให้ครอบครัวอบอุ่นได้นั้น ต้องเข้าใจภาษารักทั้ง 9 ดังนี้

1. ภาษาใจ

ภาษาที่ว่าด้วยเรื่องการส่งรับด้วยจิตหนึ่งเป็นหนึ่ง เมื่อจิตว่าง การรับรู้จะชัดเจน แจ่มใส และแม่นยำ การส่งการรับภาษาใจนี้จะก่อให้เกิดความเข้าใจ และความประทับใจในความสัมพันธ์กันมากซึ่งเป็นความจำเป็นพื้นฐานของคนสองคนที่จะเป็นคู่ชีวิตใช้ชีวิตคู่ร่วมกัน

2. ภาษาสายตา

ภาษาที่ลึกซึ้งและเที่ยงตรงที่สุดเพราะลือกกันไม่ได้ ซึ่งวิธีการส่งภาษาใจออกมาเป็นภาษาดานั้นเพียงแคส่งความรู้สึกเล็กๆในใจออกมา คนๆนั้นก็จะสามารถรับรู้ถึงความรู้สึกได้ทันที เพราะแวตตาของมนุษย์สามารถบอกสิ่งต่างๆมากมาย ซึ่งเป็นที่มาขอคำว่า "ดวงตา คือหน้าต่างของหัวใจ"

3. ภาษายิ้ม

ยิ้มเป็นสิ่งที่บ่งบอกและแสดงความเป็นไปของผู้ยิ้ม การกำหนดยิ้ม เกิดจากสภาวะทั้งภายในภายนอก และจากอุปนิสัย โดยแบ่งเป็น 3 แบบของยิ้ม คือ ยิ้มแบบมีความสุข ยิ้มแบบเหนื่อยๆ และยิ้มแบบขบขันไปที การยิ้มมีทั้งประโยชน์และโทษ ดังนั้นเราจึงควรฝึกยิ้มให้มีเสน่ห์ และมีความสุขโดยการยิ้มจากใจ ยิ้มให้หมด ยิ้มเปล่งประกาย ยิ้มให้พอดี ยิ้มให้ปรากฏ ยิ้มให้ถูกกาลเทศะ ยิ้มให้ถูกวัตถุประสงค์ ยิ้มอย่างทรงพลัง และยิ้มทั้งตา

4. ภาษาวาจา

คำพูดทุกคำที่เปล่งออกมาจะมีพลังในตัว และซึมซาบเข้าสู่ผู้ฟัง สามารถใช้สร้างสรรค์หรือทำลายก็ได้ ซึ่งพลังแห่งคำพูดมี 2 องค์ประกอบ คือ พลังแห่งเสียงและพลังแห่งความหมาย ดังนั้นจึงต้องกวดขันกรองวาจาจนเจรงจ่าได้ๆ ทุกครั้งที่พูดให้ใครครครวญในสิ่งที่พูดว่าเป็นจริงหรือเปล่าเพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจตรงกัน ความเข้าใจที่ถูกตองจะต้องอยู่บนพื้นฐานของความจริงเท่านั้น การพูดเท็จจึงเป็นการสร้างความเข้าใจผิด และเป็นการทำลายระบบสัจจะ ก่อให้เกิดปัญหาตามมา

ทั้งนี้อย่าคิดว่าอีกฝ่ายจะเข้าใจความหมายได้เอง ภาษาวาจามีอนุภาพมาก มีทั้งประโยชน์และโทษถ้าไม่ระมัดระวังคำพูด ดังนั้นทุกครั้งทีพูดควรกลั่นกรองคำพูด เพื่อจรรโลงใจยังความรักใหงอกงามสถาพร

5. ภาษาท่าทาง

ท่าทางอันจรรโลงรักให้ภาคภูมิ งดงาม และยังความมั่นใจในสัมพันธภาพ คือ บุคคลิกอันงามสง่า กิริยาที่สุารวม อิริยาบถอันสมดุล ทวงทออันมั่นคง และทาทิจริงจังที่ปลอยวาง จึงจะได้ความมั่นคงอันอบอุน และความสบายใจอันเป็นรากฐานแห่งความสุข

ภาพจาก www.latimes.com

6. ภาษาสัมผัส

นับเป็นอีกระบบภาษาหนึ่งที่คู่รักชอบใช้กันเช่นการโอบกอด การจับมือ ฯลฯ เพราะภาษาสัมผัสเป็นการถ่ายทอด หรือแลกเปลี่ยนพลังระหว่างบุคคล

อย่างไรก็ตาม การสัมผัสนั้นควรมีความพิถีพิถันบรรจง อ่อนโยน ทะนุถนอม นุ่มนวลและหนักแน่นเป็นการเกื้อกูลกันให้เกิดพลังมาก และยังสมานสัมพันธ์ให้แนบแน่นยิ่งขึ้น จึงไม่แปลกที่คนกอดกันบ่อยๆ จับมือเดินไปด้วยกันมักมีความรักที่ไม่เคยเก่าไปสักวัน

7. ภาษาพฤติกรรม

รักแท้ที่จริงมีใช้คำพูด แต่ต้องฉายออกมาจริงทุกระดับทั้งใจ แวดตา ยิ้ม วาจา ท่าทาง สัมผัส และพฤติกรรม ดังนั้นภาษา พฤติกรรมจึงเป็นภาษารักแห่งยั่งยืน

8. ภาษาสัมผัส

สิ่งนี้คือ การจัดสมดุลให้แก่ชีวิตคู่ให้สัมพันธ์ภาพคงอยู่เสมออย่างบริสุทธิ์ใจ มั่นคง ลงตัว เข้ากันได้เป็นอย่างดี ให้คู่รักทั้งสองร่วมกันพัฒนายิ่งๆขึ้น จนกว่าสัมพันธ์ภาพนั้นนิรันดร

9. ภาษาแห่งความสงบ

ในบรรดาภาษาทั้งหลาย ภาษาแห่งความสงบเป็นภาษาที่ทรงอานุภาพสูงสุด เมื่อใดที่เข้าถึงความสงบได้ ความสุขจึงปรากฏ ความเข้าใจเที่ยงตรงตามจริงจึงแจ่มชัด ความตั้งใจเชิงสร้างสรรค์จึงพุ่งพรวด จรรยา มารยาทอันงดงามจึงสองแสง ความอ่อนโยนจึงยังความอบอุ่นให้บังเกิดสัมผัสจึงถูราบซึ่ง สัมพันธ์ภาพจึงมั่นคง ดังนั้นภาษาแห่งความสงบจึงเป็นที่สุดแห่งภาษารักทั้งหมด

ท้ายนี้ หากไม่ยากให้ความรักนั้นจิตจาง ยิ่งนานวันยิ่งเก่า รู้สึกเฉากับชีวิตคู่ ก็ควรเข้าใจ ใส่ใจ มีความละเอียดอ่อน และดูแลซึ่งกันและกันจนจนวันแรกที่รักกันใหม่ๆ โดยการใชภาษารักทั้ง 9 ให้เป็นประโยชน์ แล้วในที่สุดมันใจเถอะว่า "ดูแล"และ"รักแท้" อยู่ไม่ไกลเกินเอื้อม

ขอขอบคุณข้อมูลจาก เลิฟฟอร์โฮม